

Дивосвіт, або ж Перша книжечка для Дзвінки (скорочено)

Ігор Калинець

1. Стежечка

Ходім зі мною стежечко
обережно
не зачепися за камінець
переступи соломку
і під спориш не ховайся
все одно бачу
а там
за городом
ого як ти виросла
сама біжиш
через струмок перескакуєш
батіжком по пилюці цвяхаєш
за сунцею збочуєш
топчеш горох при дорозі
коли б глянути
стежко
он з тої гори
на всенький світ
тільки не поспішай
така верчена ти як дзиґа
але ж світ красний
голова крутиться

4. Блискавка

пливе собі королева
королева темряви
у дзеркало
а темно
зблисне
на мить
світлом
зазирне
хто на світі найгарніший
ви ваша темність
відкаже дзеркало

похапцем
заспокоїться королева
на часину
сказано писана красуня

8. Веселка

надягла веселка
стрічок стрічок
як у свято взяла
коромисло (1)
і пішла до річки
дорогою перестрів її
князенко Соняшник
із золотим черевичком
в руці

поміряла веселка
якраз на ніжку
от вони й побралися

10. Криничка

сплю глибоко-глибоко
а ще глибше
мати моя підземна
я їй про зорі розповідаю
а вона про коріння дуба
я їй про хмаринку
а вона студеним молоком
мене поїть
я їй про метелика
а вона
з водяного царства
русалку приводить
а оце
весняна калина
не хоче забрати з мене
свою подобу
тільки сонце
п'є та п'є
калинову воду

через золоті соломинки

15. Дим

втік дим від вогнища
просто у синіх джинсах

розпатланий
та й подався у мандри
тільки спечену картоплину
прихопив
по дорозі до міста
сів у трамвай
принюхується
зітхнула кондуктор
— осінь мені запахла
залоскотало водієві в носі
повернув трамвай
і гайнув у гай
я не в той трамвай сів
подумав дим
і через вікно
вистрибнув

(1) Коромисло — дерев'яна вигнута палиця з гачками на кінцях, якою на плечах відра з водою.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):(до всіх віршів зі збірки "Дивосвіт" І. Калинця).

Хто не бачив стежки, кринички, блискавки чи диму? Звичайні явища, поняття. Але поет І. Калинець побачив у них незвичайне, оживив їх. І це не якась фантастика, а багата уява, поєднана з тонкою спостережливістю, оригінальним світобаченням. І ось уже не ти йдеш у красний світ стежкою, а вона тебе веде, пустотливо забігаючи на узбіччя за суничкою; блискавка — королева ночі, що ніяк не заспокоїться, поки її не назвуть найгарнішою "вашою темністю"; веселка воду бере з річки й зустрічається з князенком Соняшником, дим — розпатланий, у синіх джинсах, мандрує містом, розносячи лоскотливий запах осені.

Поезії написані вільним, неримованим віршем, але читаються легко, містять у собі чарівну приховану музику слова й думки.